

tes for det Tilfælde, at Agger By gif bort: Saa vilde Redningsvæsenet være lige saa ilde stedt. Jeg skal blot her henlede Opmærksomheden paa Tanken om, hvad der vilde ske, hvis der indtraf en eller flere Strandinger paa denne Strækning, hvor det paa en eller flere Meils Længde er ugørligt paa noget som helst Maade at komme til Hjælp under Stormflod. Ved Strandinger, der have fundet Sted der, naar Havet staar fraadende ind over Kystreblerne, vilde Skibet være dødsdømt og gaa til Grunde med Mand og Mus. Der vilde ikke være nogen anden Mulighed. Dette vil ske, hvis man lader den nordre Tange forfalde. Nu er der kun et Dige tilbage; staar Havet op imod det, kunne vi i Løbet af 24 Timer have Agger By raseret, og hvis Agger By gaar bort, er Redningsvæsenet lige saa ilde stillet som, hvis Thyborøn By gif bort. — Jeg skal derfor henstille at give denne foreløbige Bevilling. Jeg har sagt de Herrer, hvad der er ment med de 220,000 Kr. Der er ment, at Halvdelen af den Sum, som Kommissionen i sin Tid kalkulerede Høfde Nr. 25 til. Forslaget er med andre Ord stillet for at komme til at begynde paa det Punkt, hvor jeg antager, at samtlige sagtyndige ere enige om, at det er nødvendigt at gøre noget, hvis man ikke vil opgibe det hele. Det glæder mig, at jeg har Medhold hos en Del sagtyndige, navnlig deri, at mit Hovedargument er rigtigt, nemlig at man maa gøre enten det ene eller det andet af de to Alternativer, jeg opstillede.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Singer blev): Den ærede Ordfører begyndte med nogle Bemærkninger om Jærnbanebudgettet. Jeg skal ogsaa fremsætte et Par saadanne som Svar over for den ærede Ordfører. Det blev nævnt, at man havde foreslaet nedsat en Del kalkulatoriske Poster — dog med Erkendelse af, at de vare kalkulatoriske — fordi man havde sammenlignet dem med de tidligere Regnskaber og ment, at man vedblivende kunde opføre dem med de samme Beløb som tidligere, eller dog nærme sig disse. Der er til en vis Grad noget berettiget i dette, naar den ærede Ordfører forklarer det, som om det var en Formaning til Administrationen om Sparksomhed, og — jeg kan tilføje, hvad den ærede Ordfører vel er enig i, og ogsaa den tidligere Ordfører har været enig i — naar der derved ikke tilsigtes at gøre Forandring i Lønningsspositionerne, store eller smaa. Under dette Synspunkt kan jeg meget godt forstaa, at man indtager den Stilling,

men jeg vil gøre opmærksom paa, at fuldt berettiget kan det ikke være, thi da, som den ærede Ordfører godt ved, Trafikken i høj Grad har hævet sig — jeg kan sige paa en ret uventet Maade — i sidste Foraar, følger deraf med Nødvendighed, at Udgiftsposterne, særlig da de kalkulatoriske, ville vokse. Smidlertid, det er noget, vi nok komme ud over; der kunde Meningerne jo i Virkeligheden ikke være saa forskellige. Den ærede Ordfører betragtede Udbyttet af Statsbanerne som lovlig beskedent, men jeg tillader mig at sige, at jeg i dette Øjeblik har været ret tilfreds med det Resultat, der præsenteredes i Fjor. Vi have nemlig i mange Aar, saa længe jeg kan huske og har deltaget i Rigsdagens Forhandlinger — det er over 20 Aar — beregnet Udgifterne saaledes, at naar vi fik 2 pCt. af dem dækkede, skulde vi være tilfredse og erkende, at Resten skulde komme Landet og Omsætningen til gode. Det Resultat have vi naaet, og jeg mener altsaa, at den Opgave, som blev stillet mig, da jeg for en halv Snes Aar siden traadte til som Minister, er for Øjeblikket løst. Det lader sig ikke modsigte. Man kan ønske at komme højere op med Udbyttet, og det kan jeg godt forstaa. Den ærede Ordfører talte ved 1ste Behandling om det preussiske Statsbænvæsen, der vel at mærke fordrer fuld Forrentning, 4—5 pCt., af sine Jærnbaner. Hvis man her satte sig det Maal, som jeg vel at mærke ikke anser for opnaeligt paa Grund af de særlige Forhold her i Landet, maa man imidlertid ikke samtidig hver eneste Dag komme og forlange flere Tog, hurtigere Kørsel, og flere Nedsættelser, thi de Ting lade sig virkelig ikke forene. Den ærede Ordfører nævnte endelig i Almindelighed Anskaffelse af Driftsmateriel og mente, at det var bedst at indrette dette Forhold saaledes, at man Aar for Aar forlangte nogenlunde ligeligt, hvad man behøvede. Det kan jeg i og for sig være ganske enig i. Jeg har ogsaa tidligere gjort opmærksom paa, at naar man i Aar har forlangt ekstraordinært — og jeg tror for øvrigt ingenlunde, jeg har forlangt, hvad jeg burde forlange, naar jeg skal fyldestgøre, hvad der skal fyldestgøres i den nærmeste Fremtid — er det, fordi Trafikken er stegen i forbausende Grad, og det gælder baade for Gods- og Persontrafikken. Jeg skal lade anstille en Undersøgelse af, hvorledes Driftsmateriellet i Øjeblikket stiller sig i Forhold til det, som man oprindeligt og normalt har anset for nødvendigt for Jærnbannerne med den Færdsel, der paa den Tid var paa dem, og saa skal det vise sig, at vi ingenlunde nu ere saaledes udstyrede med Driftsmateriel som